

Brdo med asfaltom, železnico, žago in mogoče še kom?

Na zahodnem obrobju mesta, ob zelenem pasu pod Rožnikom in bodočim biološkim središčem, pod Klobukom, ob Gradaščici in Glinščici živi niti ne tako majhna komuna s približno 2.000 krajanji. Na rahlo gričevnati površini z vrtovi, sadovnjaki in travniki že več kot petdeset let nastaja eno najlepših bivalnih naselij v Ljubljani. Tradicionalno hrabri in tipično delavsko potrpežljivi krjani so dolga leta čakali na ureditev kanalizacije, vodovoda, asfalta, na adaptacijo stare trgovine in mesnice, na ureditev sramotno dotrajanega doma starejših občanov na Bokalcu, na nov vrtec, telefonsko omrežje in podobno. In s postopnim odpravljanjem naštetih težav, se v ta kraj počasi, a vztrajno seli tudi drugačen razvoj. Prostorsko in ekološko zahtevna dejavnost. Dejavnost, ki ni samo zahtevna, lahko je tudi škodljiva.

Zgodba se je začela pred približno osmimi leti, ko so krajanji na zboru odobrili postavitev SCT-jeve asfaltne baze na Smodinovu v upanju, da takšnih ekološko zahtevnih objektov na tem zelenem področju ne bo več.

Ravno zaradi tega so tudi planski dokumenti dovoljevali izgradnjo lahke predelovalne in elektro industrije. Zaradi te usmeritve si je tudi plan stanovanjske gradnje na tem delu Ljubljane izbral lokacijo in dve stanovanjski zadrugi (Dobrova 80 in Napredek) sta začeli z gradnjo vrstnih in individualnih stanovanjskih hiš. In ko se je gradnja začela, so bodoči krajanji spoznali prvega sosedu. To je, na SCT pravijo začasen, obrat litega asfalta, ki je zrasel takorekoč čez noč brez soglasja krajanov in od vsega začetka povzroča precejšen hrup in smrad. Kljub pisnim zagotovitvam o

prenehanju delovanja aprila 1984, se to ni zgodilo niti do danes. Danes, ko so se v novo sesesko VS-7 vselili že prvi stanovalci, je KS Brdo soočena z novim problemom. Na zazidalnem prostoru VP-6, ki z nekaj metri meji na stanovanjsko naselje in kjer naj bi bila lahka predelovalna ali elektro industrija, želi SCT-jev TOZD tesarska dejavnost postaviti obrat z razrezovanjem, zažiganjem, sortiranjem in deponijo hlodovine. Za ta del ni bil do danes izdelan zazidalni načrt, čeprav ga zahteva že Generalni urbanistični načrt iz leta 1981 in zakon. Komite za urejanje prostora in okolja pri viški občini je kljub temu izdal lokacijsko dovoljenje, sicer z navedbo pogojev po pridobitvi vseh soglasij in ocen strokovnih služb. SCT si te ocene

in prejšnja soglasja počasi pridobiva, čeprav so tudi ta zgolj pogojna, soglasje krajevne skupnosti pa kot ponavadi čaka za konec, ko bodo vsa menja in ocene »pozitivna«, krajevna skupnost pa se bo ponovno borila samo za »lastne in lokalistične« interese. Zanimivo je eno prvih strokovnih mnenj LUZ-a, ki opozarja na nujnost izdelave kompleksnega zazidalnega načrta, saj je to področje samo pogojno primerno za lokacijo industrijskih in skladišnih objektov ter navaja obvezno soglasje krajevne skupnosti. Tudi Zavod za varstvo pri delu ni najbolj optimistično razpoložen, saj pravi da lokacija opuščenega opekarne ni optimalna za hrupno dejavnost, ker na zahodni strani meji na strnjeno stanovanjsko naselje.

Leto in pol po izdaji lokacijskega dovoljenja zahteva drug občinski organ (komite za družbeno planiranje in gospodarstvo pri SO Vič-Rudnik) od SCT-ja podatke kdaj bo prišlo do preselitve asfaltne baze nad stanovanjsko sesesko, analizo prahu, ki ga bo povzročala žaga, rešen problem transporta (hrup), izgradnjo protihrupnega nasipa in sploh kakšna je namembnost objektov. Zdi se, da te zahteve nekoliko kasnije, saj je formalno dovoljenje brez ali pa mimo zazidalnega načrta že izdano?

Nekako istočasno krajanje Brda presenetijo predstavniki Železniškega podjetja s predvideno gradnjo šestirne obvozne tovorne železniške proge, ki naj bi potekala natanko preko objektov tesarske predelovalne lesne industrije ob strnjem stanovanjskem naselju. Krajevna skupnost opozarja na nesmiselne, ekološko nesprejemljive načrte, na prostorsko in urbanistično »zmedene« projekte. Kako je namreč možno načrtovati objekte, ki se prostorsko prekrivajo? Kako lahko na istem mestu stoji tesarska dejavnost in »po njej« teče šestirna proga? Kako lahko le nekaj metrov višje topijo liti asfalt in kako lahko v ali ob takšni industrijski coni preživi človek v novi, istočasno načrtovani in pravkar zgrajeni stanovanjski soseski? Seveda je možno! Brez kompleksnega zazidalnega načrta! To območje bi morali najprej sanirati glede na sedanjo dejavnost (opuščen glinokop), določiti postopnost spremembe v proizvodnje površine in šele nato predvideti posamezne dejavnosti ob doslednem upoštevanju vseh sanitarno-tehničnih in ekoloških norm ter odmkov, ki veljajo za neposredno sosedščino proizvodnih in bivalnih območij. Za tem pride vsestransko strokovno preverjanje zaradi možnih negativnih ekoloških učinkov ter na tej osnovi pridobiti soglasje krajevne skupnosti. Na tak način bi lahko strokovno in demokratično odstranili vse zaviralne okoliščine ali pa spoznali, da moramo takšno dejavnost preseliti tja, kjer ne bo vplivala na bivalno okolje.

Zato je lahko dosedanji program SCT-ja samo okvirna osnova za izdelavo zazidalnega načrta. Šele na tem temelju se išče takšno tehnično rešitev, ki bo sprejemljiva za investitorja in bo hkrati ustrezala vsem normam varovanja človekove bivalne sredine, za kar so prvenstveno zainteresirani prebivalci v neposredni sosedščini.

In za konec še citat strokovnega mnenja LUZ-a. »Vsako parcialno reševanje mimo zazidalnega načrta in tem tako zahtevnem območju po zakonu ni dopustno in bi lahko imelo nepredvidljive kvarne posledice v prostoru.«

Takšno je tudi stališče skupščine KS Brdo na zadnjem zasedanju 18. 2. 1987.

IŽANCI SO SE ODLOČILI ZA POGUMEN KORAK K RAZVOJU

Zdrava, čista, svetla, družabna skupnost... 1992. leta

Javna razprava po vaseh in zaselkih krajevne skupnosti Ig je potrdila, da je pravilna odločitev njenih samoupravnih organov, da skuša s prvimi krajevnimi samoprispevkami prehiteti odhajajoči vlak razvoja. V tej podkrmni krajevni skupnosti radi rečejo, da so bili zapostavljeni v preteklih letih, a to je verjetno le delno točen podatek. Znano je dejstvo, da se vedno najde družbena pomoč, če krajanji prvi zavihajo rokave in pričnejo izboljševati svoj skupni standard. To so torej spoznali tudi v krajevni skupnosti Ig in na zasedanju delegatske skup-

čine 19. marca sprejeli sklep o RAZPISU I. REFERENDUMA ZA UVEDBO SAMOPRISPEVKA V KRAJEVNI SKUPNOSTI IG. REFERENDUM BO 26. APRILA.

Koliko denarja želijo zbrati Ižanci v času od 1. 6. 1987 do 31. 5. 1992 s samoprispevkami? Za celoten program naj bi po sedanjih ocenah potrebovali 7.500 milijonov dinarjev. Krajanji Iga, Matene, Iske Loke, Staj, Kota, Kremence, Drage, Sarskega in Dobrave - vsi stalno prijavljeni in lastniki počitniških hišic, pa tudi

Pijavogoriški pejzaž: staro se umika novemu

PREDSTAVLJAMO VAM
NAŠ KRAJ: PIJAVA GORICA

Z voljo se

marsikaj doseže

Če je že kak kraj pri nas, katerega lego bi mu človek zavidal, potem je to zagotovo Pijava Gorica. Hkrati blizu in dovolj daleč od mesta, je prilepljen ob važno prometnico proti Dolenjski, ima čist zrak, predvsem pa je rešen zle usode barjanskih in izrazito hribovskih krajev, ki jim kar naprej preti nevarnost poplav, plazov ali tudi odrezanosti od sveta v hudih snežnih umjah.

nekje pod svojo tančico vendarle neposredni, prijazni, odprti do prišlekov, ki pridejo v vas s poštenimi nameni. Predvsem pa imajo izostren občutek za napredek. Za vse, kar vitalizira življenje v kraju. Še zlasti so veseli nove trgovine. To so dobili lani junija. Le-ta je bila, kot so soglasni, že prava nuja v kraju, saj so se morali poprej oskrbovati s potrebščini v 4 km oddaljeni Škofljici ali pa v Ljubljani.

Tudi sami krajanji te vasi niso videti preveč napačni: Čeprav na prvi pogled nezaupljivi, so

»Nova trgovina zdaj pokriva celotno našo KS Pijavo Gorico z njenimi okoliškimi vasi vred.« pravi Janez Jereb, član skupščine KS in predsednik krajevnega združenja ZB. »V njej pa ni moč

Obvestilo krajanom Lavrice

Krajevna skupnost Lavrica praznuje svoj krajevni praznik 30. marca v spomin na dogodke izmed NOB ko je leta 1944 12. 12. 1944 SNOUB izvedla napad na belogardistično posadko, ki je bila v tamkajšnji šoli. Izjemoma po se Lavričani letos odločili, da svojega krajevnega praznika ne bodo praznovali tega dne, pač pa bodo praznovalje združili z otvoritvijo težko pričakovane vzgojnovarstvene ustanove zgrajene iz sredstev tretjega ljubljanskega samoprispevka in sicer predvidoma v 14 dneh julija letos, o čemer bodo krajanji še obveščeni.

Vse starše, ki želijo vključiti svoje otroke v ta vrtec prosimo, da otroke takoj prijavijo. Prijavne obrazce in prošnje naj starši oddajo na naslov Vzgojno varstvena organizacija Ljubljana Vič-Rudnik, Tržaška 79 lahko pa jih oddajo tudi v delovno enoto Vera Škraba-Galjeviča, na sedežu KS Lavrica, na osnovni šoli Oskar Kovačič ali v kateremkoli viškem vrtcu.

Prav tako Vzgojnovarstvena organizacija Ljubljana Vič-Rudnik naproša vse občane, ki bi se želeli zaposliti v tem vrtcu predvsem na delih varovanja otrok, v kuhinji, pralnici in pri čiščenju da se oglasijo v Vzgojnovarstvenem zavodu Ljubljana Vič-Rudnik, Tržaška 79 na pogovoru ali pokličejo na tel. št. 267-467.

Obvestilo krajanom KS Vič

Obveščamo krajanje, da bomo v mesecu aprilu pobirali članarino RK, ki znaša 200 din na člana. Vsem krajanom se za prispevek že vnaprej zahvaljujemo!

Odbor RK VIČ

Kulturno življenje v Šentjoštu

Osebnost človeka se dograjuje z odgovornostjo za druge ljudi. Drug do drugega nismo samo znanci ali sosedje, ampak tudi ljudje, ki se dopolnjujemo v praktičnem življenju z delom, fizičnim ali duhovnim.

V Šentjoštu živimo še vedno zelo povezani prav zaradi tega, ker se znamo odrgati od svoje sebičnosti in privatnosti ter ponuditi del svojega znanja ali sposobnosti družbi.

Tako se v Šentjoški dvorani prosvetnega doma vsak večer zbiramo ljudje, ki radi ustvarjamo kulturno življenje. Prijetno je zaplesati v folklorni skupini, prijetno je stopati po odru z novo igro Goliški plazovi, še najbolj prijetno pa je gledati, kako v ustvarjalno življenje vstopajo vse mlajši - zanamci naše kulture.

V nedeljo, 8. marca, je na odru šentjoškega doma imela premiero otroška igrca Rdeča kapica. Delo režiserja je oživel v rokah Ivanke Kaučič. Igre se je lotila prav zaradi samobitnosti in neposrednosti, ki jo pravljičica vsebuje skozi prizore. Svoje prirsčne vloge so odigrali igralci: Anita Kaučič, Polona Oblak, Alenka Adam, Tanja Oblak, Mateja Kaučnik, Janez Ušeničnik ter Rajko Oblak. Lovca Jaka in Rdeča kapica sta na odru ne samo igrala, ampak tudi zaplesala in zapela. Z igrico želijo mladi igralci popestriti življenje osnovnim šolam viške občine.

BREDA KAUCIČ